

[Jens Møller.]

samarbejde hen over midten, et samarbejde, der især samler sig om partierne socialdemokratiet, venstre, radikale og kristeligt folkeparti. Vi håber meget, at det må lykkes også fremover at få dette samarbejde til at fungere, fordi vi tror, det vil være til gavn for vort land.

Det resultat, der ligger på folketingets bord i dag, skærer på mange måder igennem mangt og meget. Mange mennesker vil uden tvivl føle sig ramt, men så må man prøve at se på helheden og se, hvordan den afvejer til forskellig tid. Det er jo fremtiden, det gælder nu, det danske samfunds fremtid, og derfor må vi alle være med til at ofre noget, og vi, de højstlønnede, mest.

Vore ønsker om ændringer i de oprindelige lovforslag er i det store og hele blevet tilgodeset. Ved min tale ved første behandling nævnte jeg tre ting: at sikringen af taktreguleringen for embedsmændene blev lovfæstet. Det er sket. Afskaffelse af tvangsopsparingen af dyrtidsportionerne. Denne tvangsopsparing er afskaffet. Et ændret beregningsgrundlag for tantiemer for at undgå urimeligheder, og det er også sket.

Under arbejdet er vi stødt på andre vanskeligheder. Der var spørgsmålet om forhøjelsen af de sociale pensioner, hvor man først havde tænkt sig, at det kun skulle ske på den måde, at det var tillæggene, der blev forhøjet. Det mener vi var forkert. Det er sådan i dag allerede, at de mennesker, der igennem deres liv har sparet lidt sammen, mange gange er dårligere stillet end dem, der har brugt det hele og derved får alle disse tillæg foruden en række andre goder. Det ville være forkert at gøre dette mere skævt. Derfor er vi glad for, at det er blevet hele pensionen, både grundbeløbet og tillæggene, der får dette tillæg.

Så var der spørgsmålet om dyrtidstillæg på akkorder. Det er jo det, der har givet de store vanskeligheder i forhandlingerne. Vi i kristeligt folkeparti var meget længe om, kan vi sige, at tage stilling til, hvor vi ville gå hen med dem. Det hang sammen med, at vi følte, at vi stod et sted midt imellem socialdemokraterne og venstre og derfor ikke så godt kunne vælge side. Da det nu er sluttet med et kompromis mellem disse to partier, der ligger nogenlunde midt imellem, kan vi ikke sige andet, end at vi er godt tilfreds.

Det ligger så nær vores idé om en løsning, som det næsten kan tænkes.

Der er sådan set kun ét punkt, som vi er noget betænkelige ved endnu. Det er spørgsmålet om avancebegrænsningen. Det har været diskuteret meget, om det skulle være de absolutte tal eller det skulle være procentsatsen, der skulle være begrænset. For de mindre erhvervsdrivende ville det have været bedre, om det kunne have været procentsatsen, men vi må i sandhedens interesse erkende, at hvis det var blevet procentsatsen, der ikke måtte ændres, så ville hele loven faktisk ikke have været noget som helst værd, så ville vi være løbet ind i nøjagtig de samme problemer, som vi så tit har bekæmpet inden for dyrtidsreguleringen, nemlig at udefra kommende prisstigninger ville have øget avancen. Altså når vi blev fattigere, blev der større avance.

I øvrigt vil jeg her henvide til betænkningens side 2, som hr. Hilmar Baunsgaard allerede har citeret, derfor skal jeg undlade at gøre det, selv om jeg har skrevet det op her på mit papir. Men det gør jo det, at netop de mindste erhvervsdrivende de steder, hvor manden eller eventuelt både manden og konen arbejder med i bedriften som håndværkere eller som ekspeditenter i butikker osv., får mulighed for for dette arbejde at få den samme dyrtidsregulering, som andre, der arbejder under LO og andre organisationer, får. Det vil naturligvis især være til fordel for de helt små erhvervsdrivende, men mon ikke også det er dem, der først og fremmest trænger til denne hjælp? Vi havde gerne set dette område gjort bedre, men det har ikke været muligt.

Alt i alt må vi så sige, at vi har god grund til at være tilfreds. Vi har undgået den truende storkonflikt, der ville have været en katastrofe for Danmark i den nuværende situation. Vi får nu i løbet af dagen i dag efter alt at dømme gjort en ende på den usikkerhed, der har plaget vort erhvervsliv gennem det sidste halve års tid, og endelig er det demonstreret, at det nu er lykkedes for de positive kræfter i dette ting at få folkestyret til at fungere.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg har noteret mig under denne debat, at der har været mange venlige bemærkninger til regeringen, megen taksigelse. Det er